I Norge

har *Dronning Maud* oprettet et Hjælpekorps, der dannes af 2 Kvinder fra hver af Menighederne i Kristiania. Disse staar atter i Rapport med Menighedernes Fattigplejer. Dronningen leder selv Arbejdet, og der indsamles Penge til Mad, Klæder o. l. Der sørges for, at Tøj og Fodtøj kan repareres gratis, samt oprettes Spiselokaler, hvor Mad kan faas gratis eller til en meget billig Pris.

Norske Kvinders Nationalraad sørger for ved Kursus o. l. at give de helt eller delvis arbejdsløse Kvinder Lejlighed til at benytte den ledige Tid til at samle Kundskaber til Nytte for deres Arbejde i Fremtiden.

Fabriksinspektør *Betty Kjelsberg* sidder sammen med 7 Mænd i en af Staten nedsat Komité til Overvejelse af, hvad der bør gøres, naar Industrien helt tvinges i Knæ. Der er dannet lokale Afdelinger af Komitéen Landet over, og ogsaa i disse er der Kvinder som Medlemmer.

Den internationale Kvindevalgretsalliance og Krigen.

—:—

Alliancens Hovedkvarter, Adam St. 7, London, blev straks ved Krigens Udbrud omdannet til et Hjælpekontor for nødlidende udenlandske Kvinder, der har Ophold i England og er berørt af Krigens uundgaaelige Følger. — De, der ønsker at komme hjem, faar Penge til Rejsen. De tyske Kvinder, der hjælpes paa denne Maade, sender deres Tak til Alliancen, over Danske KvindeforeningersValgretsforbund, der ligeledes indtil videre har lovet at være Mellemled for Forsendelsen fra Hovedkvarteret til de tyske Valgretskvinder.

Den 4. Aug. afholdtes — paa Alliancens Foranledning — et stort Massemøde i London, hvori flere forskellige af de store engelske Kvindeorganisationer deltog. Alliancens 1. Vicepræsident — *Millicent Fawcett* — ledede Mødet, og Kvinder fra Schweiz, Tyskland, Ungarn og Finland havde Ordet og protesterede mod Krigen.

Fra Holland

har vi modtaget følgende:

Kvinderne i de krigsførende Lande maa uden Tvivl se med en Slags Misundelse paa Kvinderne i de Lande, der lykkeligvis er fri for Krigens haarde Tag, og disse vil paa den anden Side stadig gøre sig Forestillinger og gennemleve den Ængstelse og Frygt, der bemægtiger sig enhver Moder blandt hine ulykkelige Nationer. Hvis Kvinderne havde et Ord at sige med i Laget, vilde de saa vist standse Krigen.

Holland er blandt de Lande, som ikke er i Krig, men Uroen og den økonomiske Krise følte s her, da Mobiliseringsordren kom, lige saa stærkt som om det havde været Krigs-Ordren. Den Del af Befolkningen, der var bedst udrustet til Arbejde, blev pludselig kaldt bort fra Værksteder og Forretninger, og de Hænder, som stod parate til at faa Høsten i Hus, holder nu paa Rifler og Bøsser for at beskytte Grænserne. Al international Trafik er standset, og Landet har kun sine egne Kilder at stole paa.

Ogsaa Kvinderne har handlet i Overensstemmelse med Situationen. Vore Organisationer har standset alt Arbejde for deres egne Krav og opmuntrer deres Medlemmer til at stille deres Tid og Energi til Raadighed for Offentligheden. Saaledes har vor Kvindevalgretsforening straks standset Indsamlingen af Underskrifter paa sit Andragende om konstitutionel Lighed for Mænd og Kvinder, og har i Stedet for udsendt Opraab til alle interesserede Medlemmer om efter Evne at prøve paa at udfylde de Huller i det produktive Arbejde, som Mobiliseringen har efterladt sig. Naturligvis er dette ikke noget let Arbejde, da her ofte kræves faglig Uddannelse for overhovedet at kunne tage fat. Men vore Foreningsorganisationer, der har opslaaet deres Kvarter i alle større Byer, søger at lempe Forholdene til saa godt som muligt. De vaager og forvalter Forraad af Fødemidler, drager Omsorg for, at Trafikken fortsættes saa tilfredsstillende som muligt, at Bagerier, Mejerier, Urtekramforretninger, Sporvogne, Postgang, kort sagt al offentlig Tjeneste, saa vidt mulig fortsættes.

Her er 1000 af arbejdsløse Mænd og Kvinder, og Komitéerne maa sørge for dem. Nogle anbringes gennem de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, andre fordeles i Røde Kors og lignende Forbund. Den allerførste Dag Kvindekomitéen i Rotterdam havde aabnet sit Kontor, indregistreredes 300 arbejdssøgende.

Maatte Kvinderne uden at trættes søge at udfylde de fraværende Mænds Pladser. En Tilstræben i denne Retning er bedre end forrige Tiders Graad og Tænders Gnisel i Hjemmet. Men til Trods for de Pligter, der lægges paa os, glemmer vi dog aldrig for et Øjeblik den endnu større Sorg og rædselsfulde Elendighed, som hjemsøger vore Søstre i andre Lande, og med den varmeste Sympati tænker vi paa dem og deres Skæbne.

Martina G. Kramers.

Rotterdam, den 10. Aug. 1914.

Kvinderne i Belgien.

—o—

Vældige Amazoner.

Efter „Urd".

Det vil sikkert interessere vort Blads Læsere at høre lidt om det tapre lille Belgiens Kvinder — deres Udvikling og deres Stilling i Hjem og Samfund.

Aviserne har allerede bragt Underretning om, hvordan Kvinderne i Belgien i disse Dage har staaet ved deres Mænds Side i Kampen og hjulpet dem paa alle mulige Maader. Det kan gyse i en, naar man hører, at de under Liéges Belejring i en snever Vending hældte kogende Vand over den fremstødende Fjende. Vi som sidder udenfor og blot følger Krigens Rædsler paa Papiret, vi kan næsten ikke fatte, hvordan *Kvinder* kan gribe til den Slags; men Krigen forvandler; den slipper de store Lidenskaber løs, og da — — hvem lægger atter *dem* i Lænker?

Den svenske Forfatter Sjösteen siger om de belgiske Kvinder, at de er store og stærke og dygtige til al Haandens Gerning — —. „Doven og fed sidder „Monsieur" i Køkkenet og spiser sin gode Mad, mens han spiller Pascha overfor Husets kvindelige Medlemmer. Hans kolossale Hustru, mandhaftig og praktisk, vralter omkring i